

at der kan opstaa nogen Fordel for Kommunerne, at den paagældende Skatteyder til samtlige Kommuner kommer til at betale mere i Skat end til den enkelte. — Den næste Fordring er, at vedkommende ikke skulde kunne drive sin Virksomhed paa det paagældende Sted under gunstigere Vilkaar end de næringsdrivende af en tilsvarende Beskaffenhed, som bo i Kommunen. Men, mine Herrer! heller ikke dette opnaas ved Skattekommissionens Forslag; thi det er indlysende, at naar vedkommende kun skal betale $\frac{2}{3}$ af den Skat, som de andre betale paa Stedet, kan han ikke komme til at betale lige saa meget. — Den følgende Fordring er en meget vigtig Fordring; det er den, at han ikke ved at tage Bolig i en Kommune med lav Skatteprocent skulde kunne opnaa Besparelse i Skatten. Men i den Henseende er Kommissionens Forslag ogsaa meget utilfredsstillende; endogsaa for Folk med 10,000 Kr. vil jeg kunne paavise Eksempler paa, at den paagældende vil kunne spare over 200 Kr. i Skat ved at tage Ophold i en Kommune, hvor Skatteprocenten er lavere, end den er der, hvor han driver sin Næring. Jeg ser saaledes ikke, at jeg kan karakterisere det Forslag, som altsaa betegner Fuglen i Haanden, bedre eller anderledes end, at det er et Forslag, som bringer Kommunerne meget lidt, og som ikke vil tilfredsstille de konkurrerende næringsdrivende over for de udenbys; at det er et Forslag, som ikke forhindrer, at Personer ved at tage Ophold i en Kommune med lav Skatteprocent, kunne spare en væsentlig Del af Skatten, og at det er et Forslag, som vil føre til megen Ubehagelighed for Skatteyderne, som ansættes i Skat til 2 Kommuner, og til megen Strid mellem de forskellige Kommuner, og *endelig* et Forslag, som for et ikke ringe Antal Opholdskommuner kan virke ødelæggende. Det er et Forslag af en saadan Natur, at det i det andet Ting af Formanden i Udvalget for 6 Aar siden, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgskreds (F. Bojsen), blev betegnet som værende af revolutionær Beskaffenhed. Under disse Omstændigheder skal jeg ikke nægte, at jeg har Vanskelighed ved at slutte mig til Forslaget; jeg tror ikke, at man paa nogen Maade faar den ventede Tilfredsstillelse deraf; men jeg skal samtidig indrømme, at Spørgsmaalet er saa vanskeligt — ja, mere end vanskeligt, thi det er ligefremt uløseligt — at man slet ikke vil kunne komme til en matematisk rigtig og retfærdig Ordning af denne Sag Kommunerne imellem paa Grund

af vor fuldstændig forskellige Skattebasis i Kjøbenhavn, Købstæderne og paa Landet. Derfor maa man være varsom i sin Kritik og fremhæve de Fordele, som de Forslag, der til enhver Tid ere oppe, maatte have mod tidligere Forslag. — Manglerne ved Regeringsforslaget skal jeg ikke komme ind paa; dem er der andre, der have taget sig af. Fordelen er, at det bringer Kommunerne en virkelig Fordel, at det hindrer, at nogen Mand kan tjene ved at bo i en Kommune med lav Skatteprocent, at det ikke afstedkommer nogen Fortræd for nogen som helst Kommune, og at det ikke foraarsager nogen Strid mellem nogen Opholdskommune og Erhvervskommune. Det er ganske vist Fortrin, som jeg er sikker paa vil blive noget paaagtede i dette høje Ting ved Overvejelsen af, hvilket Forslag man skal give Fortrinet. — Jeg maa maaske henlede Opmærksomheden paa, at det i hvert Fald maatte kunne afhjælpes, at den vedkommende efter Kommissionens Forslag kan spare meget i Skat ved Valget af Opholdskommunen. Thi det er ganske klart, at naar samtidig Opholdskommunen faar for lidt og vedkommende næringsdrivende kommer til at betale for lidt, vilde der kunne tilvejebringes en ikke ringe Forbedring i Skattekommissionens Forslag, hvis man lod den paagældende næringsdrivende betale noget mere, som saa kunde tilfalde Opholdskommunen. Det undrer mig, at man ikke er kommen til at afhjælpe Manglerne ved det foreliggende Forslag saa meget som muligt, naar det lod sig gøre paa forholdsvis let Maade. Dette altsaa med Hensyn til Bestemmelserne i § 7, som nu ville blive gjorte til Genstand for Overvejelse og Sammenligning. Jeg har paa Forhaand sagt, at en ideal Ordning ikke lader sig finde, og jeg tillader mig at sige og gentage nu, at det Forslag, som her er stillet, forekommer mig at være saa langt fra Idealet, at det ikke nærmer sig Idealet paa noget som helst af de Punkter, hvor man hidtil har anset det for ønskeligt at naa dertil saa vidt som muligt.

Med Hensyn til det tredie Afsnit om Skat paa Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar skal jeg sige, at jeg tror, at det vilde være bedre, om disse Selskaber blev betegnede saaledes, som Regeringen har betegnet dem, nemlig som næringsdrivende eller erhvervssøgende Selskaber. Der er ikke Grund til at lægge Skat paa saadanne Selskaber, der ikke søge Erhverv eller Fordel, og der er saa meget mindre Grund til at modtage dem, som